Székesfejérvár, 1904. XI. évfolyam, 41. szám. Kedd, április 5.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katholikusok törekvéseinek előmozditására „Fejérmegyei Napló“ cim alatt létesitett új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

A sötétség lovagjai.

Szép Fülöpnek legerélyesebb tette kétségkivül a hatalmas templárius rend eltörültetése volt A nagymestert, Molay Jakab lovagot máglyára itélte Ezzel végződik a rend történetének első szakasza, de nem maga a rend A titkos szövetség, mely a rend tegjai közt fennállott s melynek egyház és államellenes tötekvései inditották a viennei zsinatot ismert határozatának meghozására, nem mult ki benne. A cimerükbe felvett törött oszlop „Adhuc stat“ „Még fennáll“ felirata igazat mond. Csak nevet cseréltek és elnevezték magukat szabadkőmüveseknek. Egyébként ugyanazok, akik voltak: egy sötétségben bujkáló, egyház és államellenes szövetség, mely hihetetlen elágazásával és szinteördögi hatalmával intézi az egész művelt világ sorsát, kezében tartván a legtöbb állam gyeplőit, gonosz szellemként sugallván a törvényhozókat, sima modoru apostolai által befolyván a társadalmi és családi életre egyaránt.

Köztünk élnek, de nem ismerjük; a felvilágosodottság előharcosainak dicsőitik magukat lapokban, könyvekben — és mégis sötétségben élnek. Páholyaik hétszeres lakattal vannak elzárva és senki be nem juthat, ha a titkos jeleket nem tudja.

Mégis találkoztak „árulók,“ kiknek volt elég bátorságuk magukat ama bűvös befolyás alól, melyet a páholy homálya és a felvétel szörnyű esküje megtévesztett lelkükre gyakorolt, emancipálni és erélyesen tiltakozni ama páratlanul furfangos erőszak ellen, melylyel a mesterek a hiszékeny tanoncokat a hitközömbösség lejtőjén le, egészen a krisztusi feszület megtiprásáig tudják sodorni

Olvasóink bizonyára emlékeznek még az „Alkotmány“ f. é 31. és 32. számában közölt ama „építészeti rajz“-ra, mely a Könyves Kálmán páholy egyik „munkájá“-ról rántja le a leplet

Koltai főmester, (a hitehagyott, esküszegő szerzetes) „mérhetetlen fájdalommal“ tettre szólitja a testvéreket, hogy a Mária-Kongregációkat alapitó „sötét fergeteg“ ellen megvédjék „a liberalizmusnak már-már felsarjadozott vetéseit“ A védekezés leghathatósabb eszközéül egy *szabadkőmüves internátus* létesitését ajánlja a munkára összegyült testvéreknek.

Bricht Lipót, a budapesti kereskedelmi akadémia tanára azután ismerteti az internátusi eszmét és siralmasan panaszkodik a főmester által is emlitett Mária-kongregációk ellen.

Tehát egy huron pendülnek. Nekik fáj az ifjuságnak mélyen vallásos szellemben való neveltetése. A Mária-kultusz, mint amely jellemzi a katholikus egyházat, piros posztó az ő szemükben.

S ezt természetesnek is találjuk, ha az ő erkölcstanukra gondolunk. Ők nem akarnak a rosszra hajló természetnek korlátokat állitani. Hadd hömpölyögjön szabadon e vészes ár. Hisz' szabadságra születtünk és nem rabságra!

Azzal persze nem törődnek, hogy a *szabadság* kellő korlátok nélkül, milyeneket maga a természet is állit, *szabadossággá* fajul, a mely minden szépet, nagyot, nemeset egyenesen kizár Ők a modern epikureusok, kik az élvet istenitették s a szabad szerelemnek emeltek oltárt.

A francia forradalom egyik örökké szégyenletes eseménye lesz az, mikor detronizálták az Istent és helyébe az észt emelték, meg a kéjt. Azon a komédián hivatalból megjelent az egész szabadkőmüvesség Robespierre vezetése alatt. A szinpadon egy oltár, egy trón és a társadalmi osztályok jelvényei voltak felállitva. Hírtelen vakitó láng tör elő, mely megemészti mindama jelvényeket s mikor elpusztitott mindent, ami a szinpadon volt, előlép a lángból egy kéjhölgy, kit azután diadalmenetben a templomba kisérnek és az oltárra állitanak. Ime, az uj társadalom, Isten, király, kasztok, hit és vallás nélkül. De hirdet szabadságot egészen az állatiasságig, hirdet egyenlőséget és testvérisé-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Az elveszett gyermek.

Franciából: **Horváth I. Kálmán.**

Bloistól nem messze, jól művelt, termékeny völgy ölén állott Aiglenoir grófnak ősi kastélya. Magas és terjedelmes épület; falait lövések rombolták, négy sarkán hegyes tornyocskák emelkednek, körülötte pedig sánc huzódik.

Az egész lakás szomorú, mondhatnám rideg. Csak néhány éve, hogy a grófné elhalt, fájdalma vitte sirba, elrabolták fiacskáját, azt a szőke fürtü, kék szemü, három éves kis babát. Hogy ki rabolta el, nem tudódott ki. Kétségtelen, hogy cigányok kapták föl a kertben és elvitték, hogy gyalázatos mesterségükre megtanitsák.

A grófné éveken át hiába epekedett gyermeke átán, végre is a bánat elhervasztotta. Egyedül állt már a kastélyában Aiglenoir Albert, öreg katonáival, hű szolgáival és kis Liane leányával, egy aranyos, nyolc éves babával. Kémeivel felkerestette az egész vidéket, mindenfelé — hiába.

I.

Este volt. A hasábok vigan pattogtak a magas kandallóban. A gróf egészen a tüz mellett ült kicsiny Lianejával. Bánatosan elgondolkozott elveszett gyermekéről. Gondolataiból hirtelen kürt szava veri fel. Abban a percben az udvarnok termetes alakja toppan be az ajtón.

— Uram, úgymond, két szemfényvesztő van itt; az egyik egészen fiatal, a másik korosabb. Kocsin vannak s az éjjelre szállást kérnek. Mutatványaikkal mulattatni akarnak benneteket.

Az udvarnok rövid hallgatás után folytatja:

— A fiatalabb szép legényke; a másik . . . az már nem valami bizalmat keltő.

— Nem szeretem ezeket az alakokat, szólt a gróf mély hangon, inkább csak magában. No de mégis vezesd be őket, talán majd velük egy kissé gyorsabban mulik az idő.

Az udvarnok tisztelegve távozott. Pár perc mulva visszatér, vele a két cigány is. Tényleg igaza volt, az öregebb nem volt valami bizalmat keltő külsejü.

Elvetemült alak, hosszú sötét hajjal, csillogó szemekkel; orra erősen hajlott alá kuszált, sürü fekete bajuszába: igazi spanyol haramia arc. Fiatal társa egészen elütött tőle; ugy 14—15 éves lehetett; megjelenése előkelő, tekintete nyilt. Üdvözölték a grófot.

— Nem vagytok éhesek? kérdi ez tőlük.

— Uram, felel a szemfényvesztő édeskés mosolylyal, nem vetnénk meg egy kis ennivalót.

— Jól van. Zsigmond, hozass elő egy kis eleséget.

Mialatt jó étvágygyal falatoztak, a gróf szeme folyton rajtuk volt.

— Mi a neved? kérdezte a fiatalabbtól.

— Zando, uram.

— Hisz ez nem keresztény név.

— Igy hivnak, uram.

— És téged, kérdé a gróf a másik szemfényvesztőt.

Ez ravaszul mosolygott.

— Atyám Antonionak nevezett, felelte. De én minden névre hallgatok, a melyen csak szólitanak.

A gróf figyelmét nem kerülte ki, hogy e pillanatban Zando nem éppen kedélyes pillantást vetett társára. De nem tulajdonitott ennek semmi nagyobb fontosságot.

Az étkezés véget ért. Zando kirakta az asztalra a szerecsendiókat, a poharakat, a varázstáskát és a varázsveszőt; azután ezekkel a gróf és Liane csodálkozására ezer meg ezer mutatványt ad elő. A gróf látva gyermeke örömét, maga is fölvidult egy kissé. De csakhamar egész halkan valamit jelent neki egyik legénye.

— Folytassátok, mindjárt jövök, szólt a gróf a szemfényvesztőkhöz. Aztán kiment, Zando pedig ezalatt folytatta mutatványait a várkisasszony és az ott levő szolgák előtt.

Pár perc mulva visszatért a gróf. Gyors, izgatott léptekkel jött. Megállt Antonio előtt és kemény hangon kérdezte:

— Kié az a kis beteg leány, a kit a kocsidban hagytál?

A cigányt meglepte a kérdés, és zavarodottnak látszott. De csakhamar visszanyerte hidegvérét.

— Óh, uram, — válaszolt, — az én gyermekem! Beteg szegényke, nagyon beteg. Sajnos! uram mi nem vagyunk gazdagok. Nem vehetünk neki a gyógyszertárban orvosságot. Igen, fáj ez nekem is, nagyon fáj!

És az arcátlan könnyezést szinlelt. A gróf részvéttel nézte.

— Légy nyugodt! szólt hozzá! Gyermeked (és e szót: gyermeked különösen hangsulyozta),

Mai lapunk 4 oldal.

00000218

get, bár a guillotine vérfagyasztó zakatolása vegyül bele Chenier hymnusába.

Erkölcstanukhoz méltó hitvallásuk is van. A „nagy építőmester" csak üres szó, melyet kiki saját tetszése szerint tölthet meg. A kiválasztott testvérek számára adott titkos statutumok a felavatásnál előirt szemérmet sértő, undoritó szertartsokon kivül meghagyják, hogy a felavatandó *„esküdjék végre gyülöletet és megmásithatlan ellenességet a világi tyrannusnak, az Antikrisztus zsinagógája, az uj Bábel, azaz Róma ellen."* „A szentségek semmivel sem segithetnek üdvösségünkön" — hangzik alább — és nem a dogmáknak szavaiban, sem a külső szertartásokban van az Isten országa, hanem egyedül a szabadkőmüvesség tanaiban.

Jézus Krisztus a 20-ik szakasz szerint valóságos fia Józsefnek és Máriának; amit tanitott és tett, azt *mint Isten örök emanatiója tette.* Világos, hogy eszerint az egyház isteni eredete is csak puszta képzelet.

És ezek a gyülöletes lelkek merik még hirdetni a szeretet evangéliumát! Ezek a megtévedt, sötét elmék merik még magukat a felvilágosodás fáklyavivőinek tartani! Ők, kik oltárokat dulnak szét és trónokat forgatnak fel, merik még az igaz hazafiságot hangoztatni? Ők, kik a legundoritóbb epikureismus hivei, merik még a serdülő ifjuság nevelését maguknak követelni! Ki maradhatna tétlen ily vakmerőség láttára? S kicsoda lesz oly bárgyú, hogy e bárányborben közeledő farkasoknak prédául adja magát?

Senkit meg ne tévesszenek hangzatos frázisaik! Az igazi hitvallást csak a beavatottakra bizzák S hogy ez milyen, semmi sem illusztrálja jobban, mint Br. Haugwitz esete, ki mint porosz királyi miniszter Bonnaparte malmára hajtá a vizet, a szabadkőmüvesség utasitásai, rendőrfőnökei parancsa szerint. Midőn elég kipróbáltnak gondolták és érettnek arra, hogy a rend valódi titkairól éz céljáról felvilágositsák, elborzadt s a Veronában összegyült fejedelmek elé kérvényt terjesztett, melyben Istenre, a gondjaikra bizott népek üdvére és a saját érdekükben kérte őket, hogy egyesült erővel ragadják meg és fojtsák meg e veszedelmes hydrát, a szabadkőmüvességet.

Nyiljék meg végre a keresztény társadalom szeme és lásson tisztán. Sötétségben bujkálni csak a sötétség lovagjaihoz méltó! Ha annyira szivükön fekszik a társadalom s az egész emberiség üdve, ne titkolódzanak, hanem lépjenek ki bátran a küzdő porondra. Ha igaz ügyet védenek, nincs okuk titkolódzni! Ha jóban fáradnak, nem kell hétszeres lakat a pá holy ajtajára! Ha szent a cél, melyért küzdenek, ne titkos jelekkel toborozzanak, hanem hirdessék nyiltan tanaikat és legyenek becsületesebbek. Mert a kétszinüség — becstelenség.

Dr. Tardos.

UJDONSÁGOK.

— **Feltámadás.** Legszebb tavaszi alkonyat borult az ősvárosra a feltámadás ünnepének előestéjén. A székesegyházból 6 órakor indult a körmenet az Oltáriszentséggel, melyet a megyés püspök vitt. Előtte hosszú sorban a papság karingben és égő gyertyával; a templom előtti téren óriási sokaság várta már s egy század katonaság állt sorfalat. A baldachinumot négy városi képviselő vitte s mellette hat főgimnáziumi ifju lépdelt égő fáklyákkal, vállukon biborszinü magyar mentével. Magasztos és megható menet volt: tömjénfüst, harangzúgás, zengő allelujás ének közt legalább ötezernyi tömeg, mely hitének alázatában meghajtja térdét az ég és föld urának szine előtt, ki a hófehér ostya fátyola alá rejtve fönségét, diadalmenetét tartotta utcáinkon. De nem csak a székesegyházi, hanem valamennyi körmeneten óriási tömeg vett részt. Az ünnep mindkét napján zsufolva voltak a templomok, főleg a székesegyház, hol az első napon dr. *Városy* Gyula megyéspüspök, a másodikon *Lakatos* Frigyes székesegyházi hitszónok mondta az ünnepi beszédet.

— **Szőgyény Marich Julia kitüntetése.** Örömmet fog okozni mindenütt, jóleső megelégedéssel tölti el Fejérvárott minden jó ember szivét az a hír, hogy a Felség kegye Szőgyény Marich Juliát, brünni nemes alapitványi hölgyet, városunk minden nemes és tiszteletreméltó ügyének lelkes felkarolóját, a jótékonyság nemesszivű angyalát az I. osztályu Erzsébet-renddel tüntette ki. S mivel ez az öröm városszerte általános, s mivel nincs senki, a kinek lelkében megelégedést ne keltene: önként következik, hogy a Felség valóban érdemesnek keblére tüzte az elismerés érdemkeresztjét. Nemcsak örvendünk, de büszkék is vagyunk rá. Mert Szőgyény Marich Julia kitüntetése a nemes szivüségnek, a keresztény szeretet szolgálatának dicsérete, babér az Isten dicsőségéért, az emberek boldogitásáért munkálkodónak. Nincs oly nemes ügy, a melyben Szőgyény Marich Julia tevékeny részt nem venne s a hol ő ott van, ott a sikernek, a dús eredménynek nem nem lehet elmaradnia. Az Oltár-egyletnek ő az elnöknője s a ki figyelemmel kisérte a pompásnál-pompásabb kiállitásokat, konstatálta, hogy igaz és nemes lelkek hangyaszorgalma hordotta össze. S a ki az egyesület belső életét figyelemmel kiséri, a vezető elme, a fáradhatatlan kéz munkáját kénytelen magasztalni. A jótékony nőegyletnek szintén ő a lelke, mindenre kiterjedő figyelme, páratlan tapintata, a mely senkit kicsinek tartani nem tud, csodálatos eredményeket hoz létre s évenkint sok száz szenvedőnek szeméről törli le a fájdalomnak, a kétségbeesésnek keserü könnyeit. Ha férfinak teremti az Isten, mint kiváló diplomatát ünnepelné hazája. Mint nő a mienk, fejérvárialké, illetőleg minden nemes, igaz ügyé. Ezért tölti el lelkünket örömmel és büszkeséggel a megérdemlett kitüntetés.

A tisztelgők nagy számmal keresték ma fel a nemes lelkü urhölgyet, hogy kitüntetése feletti örömüknek előtte kifejezést adjanak. A jótékony nőegylet küldöttségét *Fiáth* György dr. az Egylet titkára vezette, magas szárnyalásu beszédben üdvözölvén a kitüntetettet. Az Oltáregylet nevében Szuborics Jenő, a Patronage nevében pedig Számmer Rózsika kisasszony mondott üdvözlő beszédet. Szőgyény Marich Julia mély meghatottsággal válaszolt a beszédekre, kifejezést adván annak, hogy a kitüntetést nem jutalomnak tekinté, hanem csak buzditásnak a jövendő munkájára.

— **A Kath. Kör** csütörtöki estélyére, mely páratlan sikernek igérkezik, ujból felhivjuk a közönség figyelmét. Kezdete 5 órakor. Jegyek *Knazovitzky* üzletében válthatók.

---

gyermeked itt marad, mig föl nem gyógyul . . . Reméllem, nincs ellene kifogásod?

— Uram! hogy elhagyjam gyermekemet? kiált Antonio akadozva.

— Te is itt maradsz cselédjeim közt, ha akarsz, — szólt a várur. Gyermekedet már átvitettem lakosztályomba. Udvarnokom majd téged is elhelyez.

Es a gróf jelt adott Zsigmondnak, a ki elvezette a két szemfényvesztőt.

Másnap reggel, a mint a várur fölébredt és nappali szobájába ment, ott egy darab papirt talált, a melyre ügyetlen kéz hamarjában e szavakat irta:

„Uram az Istenért, vigyázz gyermekedre!
ki tudja, mi történhetik? Zando."

— Uram, — szól Zsigmond, ki éppen akkor lép be, — a két szemfényvesztő eltünt.

A grófot ez láthatólag igen meglepte.

— Hogy' lehet ez? kiált . . . És a kocsijuk?

— Eltüntek, uram, — ismétlé az udvarnok, — kocsistul, lovastul. Az udvar tele volt szalmával, és igy történt, hogy zaj nélkül megszökhettek.

— Ejnye! . . . zugolódék Aiglevoir Albert . . . Csakugyan különös! . . . Antonio biztosan zsivány De a másik? . . . Az a kis papirdarab, melyet itt hagyott, jóindulata mellett bizonyit . . . Különös az egész dolog! . . .

— Uram, talán a beteg kis lány tudna valami fölvilágositást adni? jegyzé meg Zsigmond.

— Igazad van, szólt a várur, egészen elfeledkeztem róla. Keressük föl.

— Kedves kis leány volt; igen halvány és félénk; úgy 5—6 évesnek látszott.

— Veszélyes baja van? kérdi a gróf orvosától.

— Egyáltalában nem, Uram, — kimerültség az egész. Néhány napi nyugalom és aztán rendben lesz minden.

Liane fölötte boldog volt, hogy volt neki egy kis barátnője, a kit gondozott. Oda ült ágyához, maga szolgált neki erősitő theákkal, melyeket maga is készitett; czirógatta, ölelgette . . . Mikor már jó erőre kapott a kis gyermek, kérdezi a gróf:

— Az a fekete bajuszú, magas ember, az a te édesapád?

— Dehogy! nem az!

— Hát kicsoda akkor?

— Antonio.

— A gróf mosolygott.

— Jól van . . . Tudom . . . De ki a te atyád?

A kis gyermek tágra nyilt szemekkel bámult és hallgatott.

— Mióta vagy Antóniónál?

— Nem tudom.

— Mindig nála voltál?

A gyermek gondolkodott.

— Nem — szólt végre; azelőtt egy kastélyban voltam, mint a milyen ez is.

— Jól sejtettem, — mormogta magában a gróf. Ez a czigány gyermekrabló.

— Zando nagyon jó volt, — szólalt meg ismét a lányka, anélkül, hogy kérdezték volna. — De még sem olyan jó, mint Liane!

És a mint erre ott terem a várnak kis úrnője, a két lányka elkezd játszani.

— Ni! Kiált egyszerre Liane, milyen szép, a mi itt neked van!

És kiváncsian nézte az érmet, melyet a gyógyuló lányka nyakláncán hordott. A gróf azonnal nézegetni kezdte az ékszert. Elénkszinü, zománczozott czimer volt rajta.

— Hisz' — kiált csodálkozva — hisz' ez a Rochegrise gróf czimere!

— Rochegrise . . . mondja utána a gyermek.

— Ismered ezt a nevet?

— Igen! . . . ismerem! . . .

A gróf tudta már, hogy áll a dolog.

— Valóban igy szólt, a éppen három éve annak, — Jól emlékszem még rá, — hogy az őrgrófék gyermeke eltünt. Valami balesetre gondoltak. Keresteték. Mindhiába volt. Kétségtelenné lett, hogy a gyermeket elrabolták . . . Oh! mily nagyon boldog lesz édesatyja! . . . Nekem nem engedi Isten megérnem ezt a boldogságot, . . . nem! . . . De ezt a haramiát kézre kell keriteni és meg kell büntetni érdeme szerint . . . Egyelőre csak siessünk Rochegrise-hez!

Több napra volt szükség, hogy lóháton elérjenek az őrgróf kastélyához. Az utazásra közvetlen szükséges előkészületeket maga Aiglenoir Albert végezte. Harmadnap megindultak. Tizenkét lovas nyitotta meg a menetet. Szép harci paripáján maga a gróf következett, utána egy kényelmes kocsiban ültek Liane és Blanche — ez volt a megtalált grófkisasszony neve. A menetet husz lovas zárta be.

— Előre! hangzott a gróf parancsa.

És a kis csapat megindult.

(Vége köv.)

00000219

— **Az a bizonyos Kossuth-levél.** Széchényi Viktor gróf országgy. képviselőtől szombaton délután levelet kaptunk, mely a bodajki választás epilogusára, arra a bizonyos Kossuth Ferenc-féle levélre akar világot vetni. Minthogy a gróf ur sorait már későn, lapunk zártakor kaptuk, nem adhattuk ki csupán jeleztük annak közzétételét. Szól pedig a levél a következőképen:

SÁRPENTELE *1904. April. hó 2-án.*
SZÉKESFEHÉRVÁR.

Tekintetes

Bilkei Ferenc urnak!

Sz.-Fehérvárott.

Indittatva érzem magamat, hogy a Fejérmegyei Napló folyó évi márt. 31-iki számában „Válasz" cim alatt megjelent cikkének egyik reám vonatkozó pontját az igazságnak megfelelően következőkben igazitsam helyre:

Bodajkon két levelet olvastam fel — egyik Kossuth Ferenc urnak Babay Kálmán urhoz intézett levelének másolata, — a másik pedig nagytiszt. Babay Kálmán urnak az ondódi helyibizottsági elnökhöz intézett eredeti levele volt, melyben Kossuth levelének lényegét közli és az abban használt latin szavakat magyarázza.

Én ezen utóbbi levelet mutattam fel a közönségnek és hivatkoztam Babay nagytiszt. ur eredeti aláirására; azon állitás ellenben mintha én Kossuth Ferenc levelét, vagy aláirását mondottam volna eredetinek — nem felel meg a valóságnak.

Mindkét levelet egyik feltétlen hitelt érdemlő párthivem bocsájtotta rendelkezésemre.

Egy, állitólag Keresztesnek 4000 koronás alapitványról pedig mitsem tudok.

Kiváló tisztelettel

Széchényi Viktor gr.,
országgy. képviselő.

Szivesen leadtuk a gróf ur sorait. Őszinteségében egy percig se kételkedünk. De szintigy hitelt kell adnunk bodajki tudósitónknak, a kitől értesülésünket vettük s a kinek őszinteségében ép oly kevéssé szabad kételkednünk, mint a gróf. urában. Mi ismételten határozott tudósitást kértünk tőle s ő ismételten kinyilvánitja s a mint irja, hogy a százakra menő tömeg esküszik rá ma is, hogy Széchényi Viktor gróf nekik Kossuth aláirásával ellátott levelet olvasott fel. Ő rájuk a gróf ur előadása ezt a benyomást tette. A mit igazol egyébiránt az a körülmény, hogy Förhétz Sándorra azt mondták, hogy bizonyosan Kossuthtal járt iskolába s onnan ismeri kezeirását. Szintigy e mellett szól az a körülmény, hogy az állitólagos Kossuth-levelet, mint ereklyét kérték a gróftól. (Babay kézirásáért semmi esetre sem lelkesedtek volna annyira.)

Ezek alapján mi nem vonjuk kétségbe Széchényi Viktor gróf objektiv igazságát, valamint bodajki hallgatóinak subjektiv meggyőződését sem. Egy nagy téren elmondott beszédnél könnyen megtörténhetik, hogy a hang elvész.

Hogy azután tényleg Kossuth levele volt-e a felolvasott levél — ebben határozottan kételkedünk az Alkotmányban megjelent cáfolat, valamint az Alkotmány szerkesztőjétől vett ismételt értesülésünk alapján. Mi március 5-én irtuk meg, hogy a kormánypárt Kossuth levelével kortes-kedik. Hirünket átvette az Alkotmány. Ugyancsak az Alkotmány 8-ki számában olvastuk, hogy a Fejérmegyei Naplónak a Kossuth Ferenc levelére vonatkozó hire nem felel meg a valóságnak, mert Kossnth Ferenc nem irt és nem iratott levelet Széchényi Viktor gróf érdekében. Ezt az állitásunkat megerősiti Bonitz Ferenc urnak, az Alkotmány szerkesztőjének ujabb levele, amelynek értelmében azt a levelet, melyet Babay Kálmán ur, mint Kossuth Ferenc levelét másolt le, nem Kossuth irta, nem is iratta, hanem Pallaytól, az ő titkárától származik. Ezt Bonitz Ferenc magától Pallaytól tudja. A misztifikáció tehát nyilvánvaló. Széchényi Viktor gróf Kossuthnak a 48-as függetlenségi párt vezérének, Kossuth Lajos fiának csak *állitólagos* levelével hóditotta a maga részére a függetlenségi választókat. A ki meg akar róla győződni, Kossuth Ferenccel tisztázza ezt a csunya ügyet. Mi végeztünk vele.

— **Keresztet!** Tegnap, husvét másodnapján nemes eszme vert gyökeret, künn a szabad ég alatt, az egyszerü, de vallásos nép keblében. A feketehegyi szőlősgazdák már rég hiányát érzik egy harangnak, melynek hivó szava imára gyüjtené össze a napi munkában elfáradt földnépet. Régi óhajtásuk volt még egy kereszt felállitása is. Óhajuk a tegnapi nappal közel jutott a teljesedéshez. Tegnap d. u. ugy négy óra felé összegyültek az érdeklődők a Paulovits-féle szőlőben. A gyülés vezetője *Paulovits* Ferenc joghallgató szép beszéd kiséretében élénk szinekkel ecsetelte a szép számmal megjelentek előtt közös óhajtásukat s annak nagy fontosságát. Zajos éljenzéssel jutalmazott szavai befejeztével a gyülés kimondta, hogy a szükséges összeget gyüjtéssel hozza össze. Azután hat tagu bizottságot választottak az ügyek vezetésére. Elnök lett *Fekete* István, pénztáros *Paulovits* Ferenc. Végül *Varhanek* Ferenc joghallgató beszéde után, melyben lankadatlan összetartásra buzditotta a keresztény munkás népet, lelkes hangulatban oszlott szét a gyülés. Nemes motivumként emlitjük, hogy *Fekete* József szőlősgazda a helyszinen 50 koronával járult a szent ügy megvalósításához. Adakoztak még *Paulovits* Ferencné ősnga 25 koronát, *Knittelhoffer* Ferenc és *Streit* Ferenc 2—2 kor.

— **Hymen.** *Lambert* Vilmos székesfehérvári városi elemi iskolai tanitó vasárnap Kalocsán eljegyezte *Semsey* Gizella kisasszonyt, városi elemi iskolai tanitónőt. A szivek őszinte vonzalmából fakadt frigyhez melegen gratulálunk.

Gébert József debreceni kir. törvényszéki aljegyző eljegyezte *Emmerth* Mariska kisasszonyt.

Szabados Miklós kulturmérnökségi vizmester vasárnap eljegyezte *Kreutz* Karolin kisasszonyt, Kreutz János kedves leányát.

— **A jótékony nőegylet.** Hogy mily áldásos jótékonyságot gyakorolt városunk szegényeivel szemben a derék, áldással kisért jótékony nőegylet, kitünik *Reé* Istvánné urhölgynek, az Egylet buzgó pénztárosának hivatalos kimutatásából, melynek értelmében ez év január 1-től, március 31-ig, tehát egy rövid negyedév alatt 125 rendes segélyezett közt 2438 koronát osztott ki, 137 szegényt pedig 518 kor. 40 fillérrel, összesen 1956 kor 40 fillérrel segélyezett. A letörölt könnyek drága gyöngyei legyenek jutalmuk Isten előtt.

— **Kisebb rendek feladása.** Ma, április hó 5-dikén, a szemináriumi templomban a megyés püspök ur Őméltósága udvari papjai, a szemináriumi elüljáróság és a növendékpapok segédkezése mellett az első éves növendékpapoknak a prima tonsurát, a harmadéves növendékpapoknak pedig a kisebb rendeket adta fel. Az ünnepség egynegyed nyolc órakor kezdődött és háromnegyed kilenckor ért véget. Azok nevei, kik a hajkoronát kapták fel: Arany Imre, Györgyi János, László József, Potyondy Imre, Schoket Ödön, Szabó Ferenc. A kisebb rendeket pedig a következők nyerték: Fojtán József, Krasztina Lajos, Magyar Sándor, Sebestén József.

— **Kinevezés.** A belügyminisztérium vezetésével. megbizott miniszterelnök Szabó József segédjegyzőt a martonvásári kerületben anyakönyves helyettessé nevezte ki.

— **Köszönet.** Az Oltáregyletnek, mely kegyes adományaival ez idén is sziveskedett szegény templomunkat segélyezni, hiveim nevében ez uton is hálás köszönetemet nyilvánitom. *Konop* János, esperes-plebános.

Ama kegyes adományokért, melyekben a csóri és inotai templomok a székesfehérvári Oltáregylet által részesültek, hiveim nevében is hálás köszönetet mondok. *Toman* Antal plebános.

— **Rajzkiállitás.** Az iparossegédek szokásos évi rajzkiállitást az ipariskrlai bizottság f. hó 3. és 4. napjain tartotta meg az ipartestület tanácstermében. A kiállitást szép számu közönség nézte meg. Rajzaikkal leginkább kitünnek: Máyer Lajos szobafestő, Dambrovky József Kőfejü Ignác asztalos, Langmár József, Kósa Ferenc, Ring István és Lajos, Káró János kőmüves, Keresztes József rézmüves, Nyitrai Ferenc bádogos, Wolf Ernő déli vasuti, Pintér Ferenc és Balog István lakatossegédek. Megemlitjük, hogy a tanfolyamban az elmult évben az ipariskolai bizottság szaporitotta az órákat a menyiben a fa- és fémipari technológiát is előadatta.

— **Sötét ablakok.** A feltámadás estéjének örömteli hangulatába egy bántó dissonans vonás vegyült. A merre a körmenet elvonult, kivilágitott ablakok köszöntötték. Jól esett látnunk, hogy még nem katholikus polgártársaink lakásainak ablakaiban is ott égett a gyertyaláng, azonban bántó volt látni, hogy a városház és a belvárosi elemi és polgári iskolák ablakai komoran és sötéten meredtek bele az ünnepi estbe. Ezen ablakok gazdája nem vett tudomást *huszonhétezer* fehérvári katholikus hivő örömérol pedig ugyanezen ablakok gazdája, mint a legutóbbi közgyülés utolsó pontjából látható, tud bőkezü gavallér is lenni s ezért nem gondoljuk, hogy a 3—4 forint ára gyertyát sajnálta volna. Talán elfelejtették. Reméljük, hogy máskor ez nem történik meg.

— **Mükedvelők előadása.** Jeleztük már lapunkban, hogy városunk előkelő hölgyei és urai e hó 23, 24 és 25-én a városi szinházban mükedvelői előadásokat fognak tartani a Vörösmarty-kör javára. Herceg Ferencnek két szinműve kerül előadásra. A próbák már annyira előhaladott stádiumban vannak, hogy holnap már a szinházban is játszanak. Talán mondanunk sem kell, hogy az előadás érdekes leend s a közönség óriási várakozással van eltelve a mükedvelők játéka iránt.

— **Szerencsétlen lövés.** A szolgabiróság az elkobzott fegyvereket el szokta árverezni. Egy ilyen fegyver jutott Luttor Ferenc megyeház-utcai lakatos műhelyébe. Csanádi János sárbogárdi születésü 24 éves lakatos-segéd ma délután tüzbe tette a puskacsövet. A mig átmelegitette a csövet, váratlanul óriásit pukkant s a szerencsétlen fiatalember éles jajkiáltással összeroskadt. A csőben levő sörét bal lágyékába furódott. A mentők beszállitották a Szent-György kórházba, dr. Lauschmann Gyula ápolás alá vette a súlyosan megsebesült fiatal embert.

— **Köszönetnyilvánitás.** Mindazok akik felejthetetlen boldogult férjem temetésén résztvettek, ravatalára koszorut helyeztek, vagy bármi módon részvétüket kifezve fájdalmamon enyhiteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetemet. Székesfehérvár, 1904. április 5-én. özv. Mészáros Gyuláné.

— **Az előzékeny villamos társaság.** Tegnap egy hete a városi közgyülésen *Bilkei* Ferenc városi bizottsági tag az utcák világitásának kérdésénél szóba hozta, hogy a mostani gyenge izzólámpákat célszerü volna az uj Nernst-féle izzólámpákkal kicserélni, melyek ugyanakkora árammennyiség fogyasztással 16 gyertyafénnyel világitanak s fehér fényt árasztván világosságuk. hasonlithatlanul jobb a mostaniakénál. A villamos társaság már próbát is tett s a püspökség előtti tér, a városháztér és a Nádor-utca egy része vasárnap óta már Nernst-lámpákkal van világitva. A ki kivánczi rá, nézze meg s hasonlitsa össze a régi és a mostani közötti különbséget. A mint értesülünk, a társaság egyelőre a most elhelyezett lámpák égésének időtartamát óhajtja kipróbálni s ha beválik, legalább a belváros főbb utcáin alkalmazzák, a mi világitásunknak megbecsülhetlen előnyére fog szolgálni.

— **Az első budapesti különlegességi orfeum társulat** csütörtökön, pénteken és szombaton szigoru családi műsorral nagyszerü előadást rendez az Otthon kávéházban. Szabad bemenet.

— **Változás egy régi cégnél.** A Vajmár Ferenc-féle rövidáru üzlet, mely egyike városunk legrégibb és legkeresettebb ilynemü üzleteinek — a mint halljuk — gazdát cserél, illetőleg Vajmár Ferenc, köztiszteletben álló polgártársunk hosszantartó betegeskedése következtében fiára Vajmár Bélára ruházza az üzlet vezetésének nehéz gondjait.

— **Öngyilkossági kisérlet.** Kratki Ede hohenstadti születésü 30 éves szobafestő az alkohol élvezetében találta élete minden gyönyörüségét. De az élvezet csak a borus pillanatokban tartott, a kijózanodás magával hozta a csömört is, ugy hogy a szerencsétlen ember — saját vallomása szerint — megutálta önmagát. A javulásra nem volt ereje s husvét szent ünnepén egy csomó gyufa oldalát szedte magába. A pokol előizét megkóstolta, a gyomrát elrontotta s aztán visszatért az örökkévalóság lépcsőjéről. Keserves kinjai talán megtanitják most már, hogy a halál embernek nem menekvés a bűn és tévedés elől.

00000220

Első magyar általános biztosító társaság Budapesten.

I. Tűz-, szállitmány-, jég- és betörés-biztositási üzlet.

KIADÁSOK. Negyvenhatodik évi zárszámla 1903. január 1-től december 31-ig.

	korona	fill.	korona	fill.
I. Tűzbiztositás.				
Kifizetett károk és költségek	8 272,359 26			
levonva viszontbiztositott károk és költségek	2.863,761 86			
	5.408,597	40		
Függőben maradt károk tartaléka	578,151	63		
Szerzési költségek a viszontbiztositott rész utáni bevétel levon.	951,495	94		
Jövedelmi adó és bélyegilletékek	213,589	05		
Postabérek	109,853	06		
Adakozások közhasznu célokra	13,022	—		
A tűzbiztositási üzletet terhelő igazgatási költségek	1.107,456	09		
Behajthatlan követelések leirása	14,616	41		
A következő évek készpénz-díjtartaléka a viszontbiztositott rész levonása után és minden megterhelés nélkül	5.000,000	—	13.896,786	58
II. Szállitmánybiztositás.				
Kifizetett károk és költségek	522,404·76			
levonva viszontbiztositott károk és költségek	397,184·21			
	125,220	55		
Függőben maradt károk tartaléka	74,381	17		
Szerzési és igazgatási költségek a viszontbiztositott rész utáni bevétel levonásával	12.084	51		
A következő évek készpénz-díjtartaléka a viszontbiztositott rész levonása után és minden megterhelés nélkül	100,000	—	311,686	23
III. Jégbiztositas.				
Kifizetett károk és költségek	1.181,254·24			
levonva viszontbiztositott károk és költségek	700.759·82			
	480,494	42		
Függőben maradt károk tartaléka	8,743	03		
Szerzési és igazg. költségek a viszontb. rész utáni bevétel levon	202,360	87		
Bélyegilletékek	42,947	24		
Behajthatlan követelések leirása	13.547	97		
A következő évek díjtartaléka	100,212	39	848,305	92
IV. Betörésbiztositás.				
Kifizetett károk és költségek	13,337·22			
levonva viszontbiztositott károk és költségek	6,864·37			
	6,472	85		
Függőben maradt károk tartaléka	4,578	16		
Szerzési és igazgatási költségek a viszontbiztositott rész utáni bevétel levonásával	21,887	72		
A következő évek készpénz-díjtartaléka a viszontbiztositott rész levonása után és minden megterhelés nélkül	90,000	—	122,933	73
V. 1903. évi nyereményszámla.				
A folyó évi üzletből fennmaradt nyereségért			1,949,050	53
			16.628,662	99

BEVÉTELEK

	korona	fill.	korona	fill.
I. Tűzbiztositás.				
Az 1902. évről áthozott készpénz díjtartalék a viszontbiztositott rész levonása után és minden megterhelés nélkül	5.000,000	—		
Tűzbiztositások után bevett készpénzdijak és a folyó évben lejárt díjkötelezvények és díjváltók	15.161,917·96			
levonva: törlesztett díjak	1.777,901·36			
„ viszontbiztositási díjak és díjrészletek	4.613,055·40	6.390,956·76		
			8·770,961	20
Az 1902. évben függőben maradt károk tartaléka			506,490	19
					14 277,451	39
II. Szállitmánybiztositás				
Az 1902. évről áthozott készpénz díjtartalék a viszontbiztositott rész levonása után és minden megterhelés nélkül	100,000	—		
Szállitmánybiztositások után bevett készpénz-díjak	775,070·61			
levonva: törlesztett díjak	29,128·01			
„ viszontbiztositási díjak	596,044·92	625 172·93		
			149,897	68
Az 1902. évben függőben maradt károk tartaléka			88,633	56	338,531	24
III. Jégbiztositás.				
Jégbiztositások után bevett készpénzdijak	3.110,792·93			
levonva: törlesztett díjak	347,473·65			
„ viszontbiztositási díjak	1.736,520·60	2.083,994·25		
			1.026,798	68
Az 1902. évben függőben maradt károk tartaléka			16,062	48	1,042,861	16
IV. Betörésbiztositás.				
Az 1902. évről áthozott készpénz díjtartalék a viszontbiztositott rész levonása után és minden megterhelés nélkül	65,000	—		
Betörésbiztositások után bevett készpénz-díjak és díjrészletek	158,128·58			
levonva: törlesztett díjak	25,127·58			
„ viszontbiztositási díjak	76,423·71	101,551·29		
			56,578	29
Az 1902. évben függőben maradt károk tartaléka			2,519	53	124,097	82
V. Egyéb bevételek.				
Szelvény-, takarékpénztári, váltó- és egyéb kamatok, valamint árfolyamnyereségek pap. és kész. pénzn. után			744,343	85
Társasági házak tiszta jövedelme			101,377	53	845,721	38
					16.628,662	99

VAGYON. Mérlegszámla 1903. december 31-én.

	korona	fill.
Elhelyezett tőkepénzek takarékpénztárak- és bankoknál	2.697,840	22
7.896,100 kor. n. é. Magy. földhit. intéz. 4% os koronakért. zálogleveél a 99·— =	7.812,140	—
755 400 „ „ „ Magyar földhitel intézeti 4% os talajjavitási és a ab. zálogleveél à 99·75 =	755,832	50
1.487 800 „ „ „ Pesti hazai első takarékp. egyes. 4% zálogleveél à 99·— =	1.472,922	—
1.495,800 „ „ „ Pesti hazai első takarékp. egyes. 4% közs. kötv. à 99·— =	1.480,944	—
1.000,000 „ „ „ Magy. leszámitoló- és pénzváltó b. 4 % os zálogliev. à 98,50 =	985,000	—
915,000 „ „ „ Egyesült budapesti főváros takp. 4% os zálogliev. à 98·50 =	901,866	—
94,000 „ „ „ Egyesült budapesti főv. takp. 4% os zálogleveél à 100·— =	94,000	—
1.000,000 „ „ „ Kisbirtokosok orsz. földhitelintézet 4% os zálogl-vél à 98 =	980,000	—
200 000 „ „ „ Kisbirtokosok orsz. földhitelintézet 5% os zálogliev. à 100·— =	200,000	—
4,000 „ „ „ „Otthon" irók és hirlapirók köre 4½% os kötv. à 100·— =	4,000	—
7955 drb Magyar-francia biztositó részvénytársasági részvény à 200·— =	1.591,000	—
1146 drb Bécsi biztositó társ. részvény à 400·— =	498,510	—
997 drb Hazai általános biztositó rt. sa ági osztóbsági részvény à 200·— =	199,400	—
A fenti értékpapirok stb. után az év végéig esedékes kamatok	180,548	37
Tisztviselők és szolgák nyugdijalapjának értékei	1.150,565	—
„ormódi Ormody Amélia alapitványa" értékei	50,375	—
Első magyar általános biztositó társaság „Tűzoltók segélyalapja" értékei, letétben a m. kir. állampénztárban	71,251	—
Leszámitolt és visszleszámitolt váltók	1.767,389	67
Társasági házak	2.660,000	—
Erzsébettéri házak vételhátralék számla	620 000	—
Különféle adósok: } a) Pénzkészlet és maradványok a kapviselőségeknél	1 677,534	12
} b) Maradványok idegen biztositó intézetoknél	1.112,538	13
Jégbiztositási osztály folyó számlája	304,283	50
Központi pénzkészlet	85,066	97
	28,852,706	46

TEHER.

	korona	fill.
Részvényalaptőke: teljesen befizetett 2000 egész részvény à 1000 forint és teljesen befizetett 2000 fél részvény à 500 forint	6.000,000	—
Társasági tartaléktőke	6,000,000	—
Külön tartalék	1.731,799	93
Árfolyamkiegyenlitési tartalék	4.700,447	18
Tűzbiztositási díjtartalék készpénznek a viszontbizt. rész levonásával és minden megterhelés nélkül ** 5.000,000 kor — fill.		
Szállitmány-bizt. díjtart. készpénznek a viszontbizt. rész levonásával és minden megterhelés nélkül * 100,000 „ — „		
Jégbiztositási készpénz díjtartalék 100,212 „ 39 „		
Betörésbiztositási készpénzdij tartalék a viszontbiztositott rész levon. és minden megterhelés nélkül 90,000 „ — „	5.290,212	39
Tűzbiztositási függő károk tartaléka	578,151	63
Szállitmány-biztositási függő károk tartaléka	74,381	17
Jégbizt. függő károk tartaléka	8,743	03
Betörésbizt. függő károk tartaléka	4,578	16
Különféle hitelezők	423,035	08
Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	409 3	—
Tisztviselők és szolgák nyugdijalapja	1.185,101	27
Első magyar általános biztositó társaság „Lévay-alap"	199,295	18
Első magyar általános biztositó társaság „Erzsébet alapitvány"	74,630	48
Ormody Vilmos alap	30,302	77
ormódi Ormody Amélia alapitványa	50,375	—
Első magyar általános biztositó társaság „Tűzoltók segély-alapja"	71,251	—
Életbiztositási osztály folyó számlája	484,073	20
1903. évi nyereség	1.949,050	53
	28,852,706	46

* Az idei hozzájárulásokkal 2.318,839 kor 52 fillérre emelkedett.
** „ „ „ 5.300,000 „ — „ „

II. Életbiztositási üzlet.

KIADÁSOK. Negyvenegyedik évi zárszámla 1903. január 1-től december 31-ig.

	korona	fill.	korona	fill.
Tőke-ziett kötvények dija	806,265	54		
Visszavaltott kötvényekért	1.702,864	51		
Halottesetek utáni kifizetett káresemény	3.284,845	02		
Lejárt kiházasitási tőkékért	3.688,572	95		
Kiházasit. biztositásoknál halotteset következt. díjvisszatérit.	81,437	97		
Függőben levő károk és díjvisszatérítések tartaléka	606,836	21		
Függőben levő kiházasitási tőkék tartaléka	368,970	76		
Évfordulókokért	325,989	41		
Viszontbiztositási díjak	415,947	18		
Bélyegekért	208,748	73		
Irodai bér, postadijak, nyomtatványok, uti- és egyéb költs.	816,478	61		
Tiszti fizetések	266,750	22		
Jövedelmi adóért	31,062	23		
Orvosi dijakért	157,076	37		
Szerzési és díjszedési költségek	1.035,070	34		
Kisorsolt biztositások tartaléka	12,000	—		
Behajthatlan tartozások leirása	26,646	81	16.986,533	46
Díjtartalék az év végen			84.237,931	92
1903. évi nyeremény			954.312	34
			99.178,777	72

BEVÉTELEK.

	korona	fill.	korona	fill.
A mult évből áthozott díjtartalék			80.615,611	09
Befolyt díjak: az évben kiállitott kötvények után	1.602,396	08		
az előbbi években kiállitott kötvények után	12.209,904	95		
a biztositott tőke emelésére fordított nyeremények	71,882	46	13.884,083	49
Illetékek			299,021	43
Mult évi függőben volt károk és díjvisszatérítések tartaléka			466,734	01
Mult évi függőben volt kiházasitási tőkék tartaléka			265,380	67
Kamatjövedelem			3.647,947	03
			99.178,777	72

VAGYON. Mérlegszámla 1903. december 31-én.

	korona	fill.
Értékpapirok 75.224,[illegible] kor. 30 fill. ugyanis		
7.001,300 kor. n. é. magyar kir. 4% os koronajáradék 99 koronával	6.960,987	—
12.175,800 „ „ „ magy. földhitelint. 4% os zálogleveleket 99 koronával	12.054,042	—
15.052,600 „ „ „ magy. földhit. 4% os talajjav. és szan. zálogl. 98 kor. 75 fill.	14.884,443	50
6.755,200 „ „ „ magyar földhitelint. 4% os korona-zálogl. 99 koronával	6.687,648	—
9.328,400 „ „ „ pesti magy. kereskb. bank 4% os korona-zálogl. 98 kor. 75 fill.	9.211,705	—
26,000 „ „ „ kisbirt. orsz. földhitelint. 4½% os zálogl. 100 koronával	26,000	—
56,000 „ „ „ kisbirtokosok orsz. földhitelint. 5% os zálogl. 100 kor.-val	56,000	—
1.000,000 „ „ „ magy. orsz. közv. takp. 4% os zálogl. (április) 98 kor. 50 fill.-el	985,000	—
500,000 „ „ „ magy. orsz. közp. takp. 4% os zálogl. (jánuár) 97 kor. 50 fill.-el	487,500	—
868 000 „ „ „ magy orsz. közp takarékp. 4½% os zálogl. 100 koronával	868,000	—
4.453,000 „ „ „ egyesült budapesti takarékp. 4% os zálogl. 98 kor. 50 fill.	4.386,205	—
600,000 „ „ „ budapesti takarékpénztár 4½% os zálogleveleket 100 koronával	600,000	—
28,000 „ „ „ pesti hazai első takarékp. egyes. 4% os zálogliev. 99 kor.-val	27,720	—
57,200 „ „ „ magy. jelz.-hitelb. 4% os nyer.-kölcs. kötv. 124 kor. 50 fill.	71,214	—
Magyar jelzálog-hitelbank 4% os kölcsön 14 drb nyerem.-jegyre 48 koronával	672	—
4.900,000 kor. n. é. m. jelzálog-hitelbank 4% os zálogleveel à 98 kor. 75 filléreel	4.927,625	—
522,000 kor. n. é. magyar jelz.-hitelbank 4½% os zálogl. 100 koronával	522,000	—
Beszterczebánya-brezovai és piski-vajdahunyadi vasuti cis. kötvény	1.574,923	28
7.900,000 kor. n. é. trieszt-parenzói h. é. v. 4% os előbbs. kötv. 98 kor. 50 fill.-el	7.870,150	—
1.500,000 „ „ „ „Rudolfiuda" Államadósság 4% os kötv. 100 koronával	1,500,000	—
1.000,000 „ „ „ Wiener Verkehrs-Anlagen-Anleihe 4% kötv. 100 kor.-val	1.000,000	—
855,200 lire olasz 5% os járadék és kamatai	844,631	52
Tulélési csoportok értékpapirjai: 199,700 kor. n. é. magy. kir. 4% os korona-járadék 99 koronával	197,703	—
1903-ban esedékes kamatok	653,325	13
Jelzálog kölcsönök	257,175	45
Kötvény-kölcsönök	9.208,892	—
Viszontbizt. kötvény-kölcsönök	9,331	56
A központ tartozása folyó számlán	484,073	06
Vevők- és függőnökségek és mások tartozásai	2.893,870	21
	88.230,925	71

TEHER.

	korona	fill.
Díjtartalék 86.061,490 kor 74 fill.		
levonva a viszontbiztositási díjtartalékot 1.823,558 „ 82 fill.	84.237,931	92
Biztosági alap	930,538	68
Kiházasitási tőkék nyereménye	718,438	79
Függőben levő károk és díjvisszatérítések tartaléka	606,836	21
Függőben levő kiházasitási tőkék tartaléka	368,970	76
Tulélési csoportok számlája	199,697	12
Előre fizetett díjak 1904—1906 évekre	14,906	06
Fel nem vett nyereségek 1902 évről	22	82
Isorsolt biztositások tartaléka	12,000	—
Viszontbiztositó intézetek és mások követelései	187,271	01
1903. évi nyereség	954,312	34
	88.230,925	71

Budapest, 1903. december hó 31-én.

Steiner Jenő
élethiztositási könyvvivő.

Az igazgatóság:

Báró Harkányi Frigyes, Jeney Lajos, László Zsigmond, Szende Károly, Ormody Vilmos, Gergely Tódor, a központi könyvvezető főnöke. **gróf Zichy Nándor,** aligazgató.

A fenti zárszámlákat és mérlegeket megvizsgálván, azokat a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültoknek és azok egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőknek találtuk.

Budapest, 1904. március hó 8-án.

A felügyelő-bizottság: **Burchard-Bélaváry Konrád, Majos József, Németh Titusz, báró Zsadányi Géza.**

Székesfehérvári főügynökség Szent-Imre-utca 2. sz. a. Titkár: GIFFING EDE.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000221